

การเดินทาง อย่างโดดเดี่ยว ครั้งสุดท้ายของ พระผู้ช่วยให้รอด

โดย เซเคลล์ วอร์ดไจซ์
นิตยสารศาสนาจักร

ตลอดพระชนม์ชีพมรรตัยพระผู้ช่วยให้รอดทรงเดินทางหลายครั้ง—ทรงเดินทางออกจากเบธเลเฮมเข้าไปในอียิปต์เมื่อครั้งเป็นทารก ทรงเดินทาง 40 วันในถิ่นทุรกันดาร ทรงเดินทางหลายครั้งไปหลายเมือง หลายหมู่บ้าน และบ้านหลายหลังเพื่อสอน รักษา และให้พระพรแก่การปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ และอีกมากมาย แต่มีครั้งหนึ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงเดินทางเพียงลำพัง และนั่นคือการเดินทางที่พระองค์เท่านั้นจะทนได้

ECCE HOMO, ไลออนฮาร์ท ไบรอน, RIJKSMUSEUM

“ในวันอาทิตย์อีสเตอร์เราเฉลิมฉลองเหตุการณ์อันน่า
ยินดีที่รอคอยกันมานานที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก
“นี่คือวันที่เปลี่ยนแปลงทุกสิ่ง
“ในวันนั้น ชีวิตข้าพเจ้าเปลี่ยน
“ชีวิตของท่านเปลี่ยน
“จุดหมายของบุตรีดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยน”
ประธานาธิบดีทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ท, ที่ปรึกษาคณะองคมนตรีประธานาธิบดี
“ของประธานแห่งพระคุณ,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2015, 107

Simon Dewey

ข้ามศตวรรษโดย โสภณคดีชัย

ความทุกข์ทรมานเกินเปรียบเทียบ
“**ท**ี่ไม่มีความคิดของมนุษย์คนใดเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ถึงความสำคัญของสิ่งที่พระคริสต์ทรงทำในเกทเซมนี่ “เรารู้ว่าพระองค์ทรงหลังพระโลหิต [เม็ดใหญ่] จากทุกขุมขนขณะตีมีตะกอนจากถ้วยอันขมขื่นที่พระบิดาประทานแก่พระองค์ “เรารู้ว่าพระองค์ทรงทนทุกข์ทรมาน ทั้งพระวรกายและวิญญาณ เกินกว่ามนุษย์จะทนรับได้ นอกเสียจากจะถึงแก่ความตาย “เรารู้ว่าด้วยวิธีบางอย่างที่เราไม่อาจเข้าใจได้ ความทุกข์ทรมานของพระองค์สนองข้อเรียกร้องของความยุติธรรม โสภณคดีชัยที่สัจธรรมที่สำนึกผิดจากความเจ็บปวดและโทษของบาป และทำให้ความเมตตาเกิดแก่ผู้เชื่อในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ “เรารู้ว่าพระองค์ทรงหมดกำลังล้มลงกับพื้นขณะความเจ็บปวดทุกข์ทรมานแสนสาหัสจากภาระอันไม่มีขอบเขตทำให้พระองค์ทรงต้องสิ้นและไม่ทรงปรารถนาจะตีมีตะกอนถ้วยอันขมขื่นนั้น”

เอ็ดเดอร์บรูซ อาร์. แมคคองกี (1915–1985) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง, “อำนาจการชำระให้บริสุทธิ์แห่งเกทเซมนี่,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 1985, 9

การประยุกต์ใช้ส่วนตัว: แม้เราจะไม่เข้าใจเสมอไป แต่พระผู้ช่วยให้รอดทรงทนรับความเจ็บปวดทุกรูปแบบระหว่างการเดินทาง พระองค์เข้าพระทัยความเจ็บปวดทางกายทุกอย่าง ตั้งแต่กระดูกหักไปจนถึงความเจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรงที่สุด พระองค์ทรงรู้สึกถึงความมิดมนและความสิ้นหวังของอาการป่วยทางจิตเช่น ภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล การเสพติด ความเหงา และความเศร้าโศก พระองค์ทรงรู้สึกถึงบาดแผลทางวิญญาณทุกอย่างเพราะทรงรับบาปทั้งสิ้นของมนุษยชาติมาไว้กับพระองค์
เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “ในช่วงระยะเวลาของความอ่อนแอเราอาจร้องว่า ‘ไม่มีใครรู้ว่าเป็นอย่างไร ไม่มีใครเข้าใจ’ แต่พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบและเข้าพระทัยดี เพราะทรงรู้สึกและทรงแบกภาระของเราแต่ละคน” (“ทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2014, 90)